

KĀDS IR DIEVS? 1

Turpmāko nodarbību laikā mēs kopā izzināsim kristīgās ticības pamatus. Bībeles galvenā vēsts ir tā, ka mēs tikām radīti, lai katru mirkli dzīvotu sadraudzībā ar Dievu. Tikai savienojoties ar mūsu Radītāju, mēs rodam atbildes uz nopietnākajiem un būtiskākajiem dzīves jautājumiem. Šī sadraudzība starp Dievu un cilvēku tika izpostīta, bet vēsts par Jēzu mums atklāj, ka Dievam ir glābšanas plāns.

Mēs uzzināsim, kā Bībele izskaidro glābšanas plānu un kā mēs varam veidot attiecības ar Dievu.

- *Ko tu domā kāds ir Dievs?*

Lai atklātu dziļas patiesības par Dievu, Jēzus bieži izmantoja stāstus vai līdzības. Viens no pazīstamākajiem stāstiem ir par tēvu un viņa diviem dēliem. Jēzus vērsās pie Sava laika „radikāli reliģiozajiem” cilvēkiem, kuri Viņu kritizēja par to, ka Viņš pavada laiku ar cilvēkiem, kurus viņi uzskatīja par nevērtīgiem vai pilnīgi pagrimušiem. Šajā stāstā Jēzus norāda uz to, ka mantkārība un netikumība nav vienīgie grēki, kas attālina no Dieva.

Vispirms izlasi visu stāstu. Tad pārlasi to vēlreiz rindkopu pēc rindkopas, un atbildi uz jautājumiem.

Lūkas ev. 15:11 – 13: „Un Viņš sacīja: *“Kādam cilvēkam bija divi dēli. Un jaunākais sacīja tēvam: tēvs, dod man piekrītošo mantas daļu!- Tad viņš starp tiem sadalīja mantu. Un pēc dažām dienām, saņēmis visu, jaunākais dēls aizgāja uz tālu zemi un tur izšķieda savu mantu, palaidnīgi dzīvodams.”*

- *Ko dēls prasīja?*
- *Kāpēc tas bija tik cietsirdīgi?*
- *Kāpēc, tavuprāt, jaunākais dēls gribēja atstāt savas mājas?*
- *Kāda bija jaunākā dēla attieksme pret tēvu?*
- *Kāda bija tēva attieksme pret jaunāko dēlu?*

Lūkasa ev. 15: 14 – 19: „Kad nu viņš visu bija izšķērdējis, tai zemē izcēlās liels bads, un viņam sāka pietrūkt. Tad viņš nogāja un piemētās pie kāda tās zemes pilsoņa; tas to sūtīja savā tīrumā cūkas ganīt. Un viņš būtu bijis priecīgs dabūt sēnalas, ko cūkas ēda, lai ar tām pildītu savu vēderu, bet neviens viņam tās nedeva. Tad viņš, pie atziņas nācis, sacīja: *cik algādžu nav manam tēvam, kuriem maizes papildnam, kamēr es te mirstu badā. Es celšos un iešu pie sava tēva un sacīšu: tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, es vairs neesmu cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu; pieņem mani par vienu no saviem algādžiem!”*

Cilvēki, kuri šo stāstu dzirdēja pirmo reizi, cūkas uzskatīja par „nešķīstām”. Cūku barošana bija darbs, ko veica tikai zemākie no zemākajiem.

- *Ko jaunākais dēls saprata?*
- *Kā tas izmainīja viņa attieksmi?*
- *Ko dēls nolēma darīt?*

Lūkasa ev. 15: 20 – 24: „Un viņš cēlās un gāja pie sava tēva. Bet, viņam vēl tālu esot, viņa tēvs to ieraudzīja un tam kļuva viņa žēl, un viņš skrēja tam pretī, krita tam ap kaklu un to skūpstīja. Bet dēls tam sacīja: *tēvs, es esmu grēkojis pret debesīm un pret tevi, es neesmu vairs cienīgs, ka mani sauc par tavu dēlu. Bet tēvs pavēlēja saviem kalpiem: atnesiet ātri vislabākās drēbes un apģērbiet to, mauciet viņam pirkstā gredzenu un kurpes kājās; atnesiet baroto teļu un nokaujiet to, lai ēdam un līksmojamies, jo šis mans dēls bija miris un nu atkal ir dzīvs, viņš bija pazudis un ir atkal atrasts.- Un viņi sāka līksmoties.”*

Tā kā dēls bija saskāries ar cūkām, viņu varēja saukt par garīgi „nešķīstu” un arī par tādu, kurš apkaunojis savu ģimeni. Kopiena pat varēja viņu nomētāt ar akmeņiem tā apkaunojuma dēļ, ko viņš bija sagādājis savam tēvam. Tomēr drēbes, gredzens un kurpes simbolizē pilnīgu piedošānu un pilnīgu ģimenes atjaunošanu.

- *Kā tēvs izturējās, kad viņa dēls atgriezās?*
- *Kad tēvs pieņēma viņu atpakaļ?*
- *Ko tēva rīcība mums atklāj par viņa raksturu?*
- *Kā viņš raksturo pārmaiņas savā dēlā? Ko viņš ar to domā?*

Lūkasa ev. 15: 25 – 28: *„Bet vecākais dēls bija uz lauka; kad nu viņš tuvojās mājām, viņš izdzirda mūzikas skaņas un dejas troksni, un, piesaucis vienu no kalpiem, viņš tam jautāja, kas tas esot. Tas viņam atbildēja: tavs brālis ir pārnācis, un tavs tēvs ir licis nokaut baroto teļu, tāpēc, ka viņš to veselu atdabūjis. Tad viņš apskaitās un negribēja iet iekšā, bet tēvs iznāca un aicināja viņu iekšā.”*

Tēva mājas ir vieta, kur valda viņa mīlestība un autoritāte. Jaunākais dēls no tās izgāja, bet vecākais dēls vēlāk atteicās iet iekšā

- *Kāpēc vecākais dēls bija tik dusmīgs?*
- *Kā tēvs uz to atbildēja?*
- *Ko tas mums atklāj par tēvu?*

Lūkasa ev. 15: 29 – 32: *„Bet tas atbildēja un sacīja tēvam: redzi, tik daudz gadu es tev kalpoju (vergoju) un nekad neesmu pārkāpis tavu bausli, bet tu man ne reizi neesi devis ne kazlēnu, lai es būtu varējis līksmoties ar saviem draugiem, bet tagad, kur šis tavs dēls ir pārnācis, kas savu mantu izšķērdējis ar netiklām sievietēm, tu viņam esi licis nokaut baroto teļu! Bet tas viņam atbildēja: dēls, tu aizvien esi pie manis, un viss, kas ir mans, ir arī tavs, bet bija jālīksmojas un jāpriecājas, jo šis tavs brālis bija miris un atkal ir dzīvs, viņš bija pazudis un ir atkal atrasts.”*

- *Kā vecākais dēls pamato savu aizvainojumu?*
- *Kādu vārdu lieto vecākais dēls, raksturodams savas attiecības ar tēvu?*
- *Ko mēs varam spriest par to, kā vecākais dēls uztver savu tēvu un kāda ir viņa attieksme pret tēvu?*
- *Kādā ziņā vecākā dēla attieksmi var pielīdzināt jaunākā brāļa attieksmei?*
- *Kā tēvs atbild dēlam?*
- *Kā tas, kā vecākais dēls raksturo savu brāli, atšķirās no tēva dotā raksturojuma?*

Jēzus mums nepasaka, kā šis stāsts beidzas. Vecākā dēla personā Viņš attēlo Savus paštaisnos klausītājus. Viņu reakcija uz Jēzus līdzību varētu veidot stāsta nobeigumu.

Šajā stāstā Jēzus mums parāda, ka mēs varam būt vienlīdz pazuduši, gan nododamies izpriecām, gan būdami pārliecināti par savu taisnīgumu. Abiem dēliem interesēja tikai tas, ko viņi no sava tēva varētu iegūt. Pretēji viņiem, tēvs visa stāsta garumā pauz gatavību atdot saviem dēliem visu, kas viņam ir, neraugoties uz dēlu attieksmi.

- *Kas tevi šajā līdzībā uzrunāja visvairāk?*
- *Ko mēs uzzinām par Dieva raksturu no tēva šajā stāstā?*
- *Ar kuru no dēliem tu sevi visvairāk varētu identificēt? Kāpēc?*

Dēlu paustā attieksme pret tēvu šajā līdzībā atspoguļo galveno problēmu, kas pastāv starp mums un Dievu. Nākamajā nodarbībā mēs turpināsim meklēt atbildes uz jautājumu, kāpēc Dievs ir svarīgs un kāpēc ignorēt Viņu nav gudri.

KĀPĒC DIEVS IR SVARĪGS? 2

Tūkstošiem gadu cilvēce ir meklējusi atbildes uz jautājumiem par dzīvi, patiesību, jēgu un Dievu. Katram cilvēkam vārds „Dievs” asociējas ar kaut ko savu.

- *Vai Tu uzskati, ka Dievs ir svarīgs?*
- *Ja Dievs eksistē, kāda, tavuprāt, ir Viņa saistība ar mums?*

Kristietības būtība ir mācīties saprast, kāds ir Dievs un kādas ir mūsu attiecības ar Viņu. Kristieši tic, ka mēs varam zināt, kāds ir Dievs, jo Bībele vēsta par to, kā Viņš pasaules vēstures notikumos ir Sevi atklājis cilvēcei. Bībele mums māca, kāds ir Dievs, lai mēs varam iemācīties būt ar Viņu tādā savstarpējā saskarsmē un mijiedarbībā, kā Viņš to sākumā bija iecerējis. Šajā nodarbībā mēs aplūkosim trīs galvenās patiesības par Dievu: Dievs ir Radītājs, Dievs ir Tiesnesis, un Dievs ir Glābējs.

DIEVS KĀ RADĪTĀJS:

1.Mozus 1:1 *„Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.”*

Psalms 24:1-2: *„Dāvida dziesma. Tam Kungam pieder zeme un viss, kas to piepilda, zemes virsus un viss, kas uz tā dzīvo. Jo Viņš zemi virs jūras nostiprinājis un to pacēlis virs ūdens straumēm.”*

Psalms 95:4 – 6: *„kā rokā ir zemes dziļumi un kam pieder arī kalnu galotnes; Viņam pieder jūra, jo Viņš to ir radījis, un cietzeme - Viņa rokas to ir veidojušas. Nāciet, pielūgsim un zemosimies, locīsim ceļus Tā Kunga, sava Radītāja, priekšā!”*

- *Ko šis rakstu vietas atklāj par mūsu saistību ar Dievu?*
- *Psalma 24 ir skaidri pateikts, ka zeme un viss, kas uz tās, pieder Dievam. Ko nozīmē „piederēt”?*

Psalma 95:4-6 pēdējie divi teikumi sniedz mums vairākas skaidras norādes par to, kā mēs esam saistīti ar Dievu - mūsu Radītāju. Pirmkārt, saistība ar Dievu nav automātiska: mums ir jānāk pie Viņa. Otrkārt, kā mūsu un visu lietu Radītājam, Viņam pienākas cieņa: mums ir jāpakļaujas Viņam. Radītājam ir tiesības pār visu, ko Viņš ir radījis, valdīt tā, kā Viņš uzskata par nepieciešamu.

Psalms 139: 2 – 4, 13 – 16: *„Tu zini - vai es sēdu vai ceļos - Tev ir skaidras manas domas jau no tālienes. Vai es eju, vai es guļu, Tu esi ap mani, un Tev ir zināmi visi mani ceļi, jo nav vārda uz manas mēles, kas Tev, Kungs, nebūtu zināms.... Jo Tu radīji manas īkstis, Tu mani veidoji un piešķīri man ķermeni manas mātes miesās. Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina. Manas būtnes veidojums Tev nebija apslēpts, kad es slepenībā tapu radīts, zemes dziļumos veidots. Tavas acis mani redzēja kā bezmiesas iedīgli, un Tavā grāmatā bija rakstītas visas manas dienas, jau noteiktas, kad to vēl nebija it nevienas.”*

- *Ko šis Rakstu fragments atklāj par mūsu saistību ar Dievu?*

DIEVS KĀ TIESNESIS

Romiešiem 14: 10 – 12: „Bet kā tad tu tiesā savu brāli? Jeb arī: kāpēc tu nicini savu brāli? Mēs taču reiz visi stāvēsim Dieva soģa krēsla priekšā! Jo ir rakstīts: tik tiešām, ka Es dzīvoju, saka Tas Kungs, Manā priekšā lieksies visi ceļi, un visas mēles atzīsies Dievam. Tātad ikviens no mums atbildēs Dievam par sevi.”

1. Samuela 16: 7: „Bet Tas Kungs sacīja Samuēlam: “Neskaties uz viņa ārējo izskatu, nedz uz viņa garumu, nedz uz viņa augumu: viņu Es neesmu izraudzījis, jo Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.”

2. Pētera 3: 7 – 10: „Bet tagadējās debesis un tagadējo zemi glabā un uztur tas pats vārds ugunij un bezdievīgo cilvēku tiesas un pazušanas dienai. Bet to vien turiet vērā, mīļie, ka viena diena Tam Kungam ir kā tūkstoš gadi un tūkstoš gadi kā viena diena. Tas Kungs nevilcina Savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet, bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās. Bet Tā Kunga diena nāks kā zaglis, tanī debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdami izjuks un zeme un viss, kas uz tās radīts.”

- Ko šīs rakstu vietas atklāj par mums un Dievu?

Rakstu vietas no 2. Pētera vēstules runā par „bezdievīgiem” cilvēkiem. Būt bezdievīgam nenozīmē būt tikai netikumīgam: tas nozīmē dzīvot „bezdievīgi”, ignorējot Dievu un Viņa gribu. Bībele nepārprotami norāda, ka visu cilvēku nelaimju cēlonis ir bezdievība. Tāpat, dzīvot dievbijīgi nenozīmē vienkārši būt tikumīgam. Tas nozīmē pastāvīgi atrasties saskaņā un mīlestības pilnās attiecībās ar mūsu Radītāju.

- Kāds ir tiesneša pienākums? Vai, tavuprāt, tas ir labi, ka Dievs tiesās mūsu dzīvi? Kāpēc?

DIEVS KĀ GLĀBĒJS

Ecehiēla 18: 23: „Vai tad Man kaut kā īpaši patīk bezdievja nāve, saka Dievs Tas Kungs, un ne gan tas, ka viņš novēršas no sava ļaunā ceļa un dzīvo?”

Lūkāsa 15: 1 – 7: „Bet visādi muitnieki un grēcinieki pulcējās ap Viņu, lai klausītos Viņu. Un farizeji un rakstu mācītāji kurnēja un sacīja: “Šis pieņem grēciniekus un ēd kopā ar tiem.” Tad Viņš tiem stāstīja šādu līdzību: “Kurš no jūsu vidus, kam ir simts avis un kas vienu no tām ir pazaudējis, neatstāj visas deviņdesmit deviņas tuksnesī, lai ietu pakaļ pazudušajai, līdz kamēr tas to atradīs? Un, to atradis, tas prieka pilns to ceļ uz saviem pleciem un, mājās nācis, sasauc savus draugus un kaimiņus un tiem saka: priecājieties ar mani, jo es savu pazudušo avi esmu atradis. Es jums saku, tāpat būs lielāks prieks debesīs par vienu grēcinieku, kas atgriežas, nekā par deviņdesmit deviņiem taisniem, kam atgriešanās nav vajadzīga.”

- No šīm rakstu vietām ko mēs varam uzzināt par Dieva sirdi?
- Bībele māca, ka, lai gan mēs esam pārkāpuši Dieva likumus un esam pelnījuši Viņa sodu, Dievs mūs mīl un grib izglābt. Ņemot vērā visu, ko esam mācījušies līdz šim, kāpēc mums būtu nepieciešama glābšana?

Jēzus ir Dievs, kas kļūva par cilvēku un nonāca uz zemes, lai sagādātu mums glābšanu no Dieva soda un atjaunotu mūsu attiecības ar Viņu. Par to, kā Jēzus to izdarīja, mēs sīkāk parunāsim turpmākajās nodarbībās.

PĀRTRAUKTAS ATTIECĪBAS 3

Pirmajā nodarbībā mēs izlasījām stāstu par tēvu un viņa diviem dēliem; šo stāstu Jēzus izmantoja kā ilustrāciju, lai parādītu, kāda ir mūsu attieksme pret Dievu. Mēs redzējām, ka abi dēli izturējās pret tēvu ar nicinājumu un viņus interesēja tikai tas, ko viņi no tēva varēja iegūt. Pretēji tam, tēvs ļoti mīlēja abus savus dēlus un nemītīgi apliecināja savu vēlēšanos dot viņiem visu, kas viņam bija. Šajā nodarbībā mēs turpināsim pētīt galveno problēmu mūsu attiecībās ar Dievu.

- Kā, tavuprāt, mūsdienu sabiedrība definētu jēdzienu „grēks”?

Romiešiem 1: 18 – 25: „Jo Dieva dusmība no debesīm parādās pār visu cilvēku bezdievību un netaisnību, kas savā netaisnībā apslāpē patiesību. Jo, ko par Dievu var zināt, tas viņiem ir atklāts: Dievs pats viņiem to atklājis. Kopš pasaules radīšanas Viņa neredzamās īpašības, gan Viņa mūžīgais spēks, gan Viņa dievišķība, ir skaidri saredzamas Viņa darbos, tāpēc viņiem nav ar ko aizbildināties. Jo, zinādami Dievu, viņi to nav turējuši godā kā Dievu un Viņam nav pateikušies, bet savos spriedumos krituši nīcības gūstā un savā sirds neprātā iegrīmuši tumsā. Saukdami sevi par gudriem, tie kļuvuši ģeķi un apmainījuši neiznīcīgā Dieva godību pret iznīcīgam cilvēkam un putniem, lopiem un rāpuļiem līdzīgiem tēliem. Tāpēc Dievs viņus viņu sirds kārbās nodevis izvirtībai, kurā viņi paši sākuši sagandēt savas miesas, tāpēc ka viņi dievišķo patiesību apmainījuši pret meliem un sākuši dievināt un pielūgt radību, atstājot novārtā Radītāju, kas ir augsti teicams mūžīgi, āmen.

- Kāda ir Dieva rīcība un kāda cilvēka rīcība šajā rakstu vietā?
- Kā tu raksturotu cilvēka attieksmi pret Dievu saskaņā ar šo rakstu vietu?
- Kuras šīs attieksmes izpausmes tu esi novērojis mūsu sabiedrībā?
- Vai kādu no šīm attieksmes izpausmēm tu saskati arī savā dzīvē?

Nepagodināt Dievu, Viņu atgrūst un aizvietot ar citām lietām – tāda attieksme ir grēks. Grēka būtība ir atmet Dievu un visu dzīvi pakārtot mūsu savtīgo vēlmju apmierināšanai. Bībele māca, ka tieši tas ir cēlonis visām Jaunuma izpausmēm pasaulē. Šajā rakstu vietā ir uzskaitītas dažas no Jaunuma izpausmēm: alkātība, naidis, skaudība, slepkavība, strīdi, krāpšana, ļaunprātīga uzvedība, aprunāšana, nodevība, Dieva nīšana, nekaunība, lepnums un lielība, atteikšanās saprast, solījumu laušana, cietsirdība un nepiedošana. (Skatīt pp. 28 – 31.)

Psalms 14: 1 – 3: „Dziedātāju vadonim. Dāvida dziesma. Bezprāši saka savā sirdī: Dieva nevoid! Tie ir samaitāti un dara nelietības, starp viņiem nav neviena, kas dara labu. Tas Kungs skatās no debesīm uz cilvēku bērniem un raugās, vai jēl kāds ir sapratīgs un meklē Dievu. Bet viņi ir novirzījušies, visnotaļ izvirtuši; nav neviena, kas dara labu, it neviena.”

Psalms 5: 4-6: „Kungs, uzklausi manu balsi jau agri no rīta, rīta stundā es Tev gribu nest savu upuri. Tu neesi Dievs, kam patīk bezdievības pilna cilvēka daba. Kas ļaunu dara, lai netuvojas Tev. Kas ir lielīgs, lai nerādās Tavās acīs, Tu ienīsti visus ļauna darītājus.”

Psalms 36: 2-3: „Grēks čukst bezdievīgajam viņa sirdī: nav jākautrējas Dieva vaiga priekšā. Viņš pats sevi mierina: noziegums paliks apslēpts, nebūs tam atriebēja.”

- Ko šīs rakstu vietas mums māca par cilvēka attieksmi pret Dievu?
- Saskaņā ar 36. psalmu, kāpēc cilvēki bieži neapzinās sava grēka nopietnību Dieva priekšā?
- Kādas sajūtas vai pārdomas tevī izraisa rakstu vietas, kuras lasījām?

Jesajas 59: 1 – 2: „Redzi, Tā Kunga roka nebūt nav par īsu, lai tā nevarētu palīdzēt, un Viņa auss nav tā aizkritusi, ka tā nevarētu dzirdēt. Bet jūsu pārkāpumi jūs attālina no jūsu Dieva, un jūsu grēki apslēpj Viņa vaigu no jums, ka Viņš neklausās uz jums.”

- *Kā šī rakstu vieta raksturo grēka sekas?*
- *Kas ir problēmas cēlonis?*
- *Vai tu esi novērojis grēka izpausmes apkārtējā sabiedrībā?*

Bībele māca, ka grēka neatgriezeniskās sekas ir nāve. (Romiešiem 6:23) Nāve būtībā ir atšķiršana. Fiziskā līmenī mēs tiekam atšķirti no saviem ķermeņiem. Attiecību līmenī mēs tiekam atšķirti no citiem cilvēkiem. Garīgā līmenī mēs uz mūžīgiem laikiem tiekam atšķirti no Dieva. Agoniju, ko rada mūžīgā atšķirtība no Dieva – labestības un dzīvības avota, Bībele sauc par elli. Kā mēs noskaidrojām iepriekš, nāve un elle nav tas, ko Dievs vēlas cilvēkiem. Tomēr, kamēr nav atrisināta grēka problēma, nāve ir neizbēgama.

- *Kā tu definētu grēku šīs nodarbības kontekstā?*

Nākamajā nodarbībā mēs noskaidrosim, kā Dievs atrisināja grēka un tā izraisīto seku problēmu.

DIEVA GLĀBŠANAS PLĀNS 4

Iepriekšējā nodarbībā mēs runājām par galveno šķērslī, kas mūs šķir no Dieva, - grēku.

- *Kā mēs raksturojām grēka būtību?*

Bībele parāda, ka grēks ir visu cilvēces nelaimju un ļaunuma cēlonis. Grēka neatgriezeniskās sekas ir nāve. Saskaņā ar Bībeli nāve nenozīmē tikai to, ka mūsu sirds pārstāj pukstēt. Nāves būtība ir atšķirtība, - atšķirtība no mūsu fiziskajiem ķermeņiem, vienam no otra un no Dieva - visa labā avota - uz visu mūžību. Tas ir stāvoklis, ko Bībele sauc par elli. Tāds liktenis mūs gaida, ja vien kaut kas netiek mainīts. Tomēr, mēs noskaidrojām arī to, ka Dievs mūs mīl un grib mūs izglābt no mūsu grēka un Viņa tiesas sprieduma. Tāpat kā divu dēlu tēvs, par kuru mēs runājām pirmajā nodarbībā, arī Dievs vēlas, lai mēs uzticam Viņam savu dzīvi un sirdi. Bet, lai tas varētu notikt, ir jāatrisina grēka problēma.

Šajā nodarbībā mēs aplūkosim, kā Dievs to ir padarījis iespējamu. Viens no Vecās Derības autoriem bija jūdu pravietis Jesaja. Viņš dzīvoja 800 gadus pirms Jēzus, un viņš gaidīja kādu, kas nāks un izglābs cilvēkus no Dieva soda, nomirstot mūsu vietā. Turpmākās rakstu vietas ir konkrēts un detalizēts pravietojums par Jēzus nāves raksturu, nozīmīgumu un jēgu.

Jesajas 53: 3-8: *„Taisni otrādi, viņš bija nicināts, labāki ļaudis no viņa vairījās, vīrs, kam nebija svešas sāpes un kas bija norūdīts ciešanās, tāds, kura priekšā aizklāja vaigu, tā nicināts, ka mēs viņu ne par ko neturējām. Taču viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes viņš bija uzkrāvis sev, kurpretī mēs viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu. Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti. Mēs visi maldījāmies kā avis, ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu, bet Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus viņam. Kad viņš tika sodīts un spīdzināts, viņš padevās un neatdarīja savu muti kā jērs, ko ved nokaušanai, un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā; tā viņš apklusā un neatdarīja savu muti. No smagiem pārdzīvojumiem un tiesas spaidiem viņš gan dzīvē bija atsvabināts. Bet kas gan no viņa laikabiedriem izprata viņa dzīves gaitu un padomāja par to, ka viņš jau bija aizrauts no dzīvo pasaules, ka manas tautas pārkāpumu dēļ viņam bija uzlikts sods?*

- *Kādas Jēzus ciešanas pravietis paredzēja?*
- *Kāda būs Jēzus nāvei nozīme?*
- *Ko mēs varam uzzināt par Dieva raksturu no fakta, ka Jēzus ir Dievs cilvēka miesā?*

Lai gan šie vārdi tika sarakstīti daudzus gadsimtus pirms tam, kad krustā sišana tika ieviesta, līdzības starp Jesajas pasludināto Jēzus nāves pareģojumu un faktisko notikumu ir pārsteidzošas. Bībeles Jaunā Derība turpina izskaidro Jēzus nāves nozīmi.

Romiešiem 3: 19-28: *„Bet mēs zinām, ka viss bauslībā teiktais teikts tiem, kas stāv zem bauslības; tā visiem aizdarīta mute, un visa pasaule vainīga Dieva priekšā. Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar kļūt taisnots Viņa priekšā. Jo bauslība dod - grēka atziņu. Bet tagad neatkarīgi no bauslības atklājusies Dieva taisnība, ko jau apliecina bauslība un pravieši. Šī Dieva taisnība dota ticībā uz Jēzu Kristu visiem, kas tic. Jo tur nav nekādas starpības; jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības. Bet Dievs Savā žēlastībā tos taisno bez nopelna, sagādājis tiem pestīšanu Jēzū Kristū. Viņu Dievs tiem, kas tic, nolīcis par grēka izpircēju Viņa asinīs, tā parādīdams Savu taisnību; jo Viņš piedod visus agrāk, dievišķās pacietības laikā, nodarītos grēkus, lai tagadējā laikmetā parādītu Savu taisnību, pats taisns būdams un taisnodams to, kas tic Jēzum. Kur nu paliek mūsu lielšanās? Tā ir zudusi. Caur kuru bauslību? Ar darbiem? Nē, bet ar ticības bauslību. Jo mēs spriežam, ka cilvēks tiek taisnots ticībā, neatkarīgi no bauslības darbiem.*

Ar „bauslību” šeit ir domāti Dieva standarti, kas izklāstīti pirmajās piecās Vecās Derības grāmatās. Tomēr Vēstules romiešiem iepriekšējā nodaļā ir skaidri pateikts, ka „bauslība” var nozīmēt arī jebkuru mums piemītošu apziņu par Dieva standartu esamību (piemēram, mūsu sirdsapziņa).

- *Ko bauslība dara? Ko tā nevar izdarīt?*
- *Kā ir iespējams atjaunot pareizas attiecības ar Dievu? Kāda ir Dieva loma šajā procesā? Kas jādara mums?*
- *Kam ir tiesības saņemt Dieva piedošanu? Kāpēc?*
- *Kā tu saviem vārdiem izskaidrotu Dieva risinājumu mūsu grēkam?*
- *Kāda nozīme ir tam, ka mūsu attaisnošana ir balstīta uz ticību, nevis uz mūsu labajiem darbiem?*
- *Ko šī rakstu vieta atklāj par Dieva mīlestību?*

Saskaņā ar šo rakstu vietu ticēt nozīmē aktīvi uzticēties Dievam un pajauties uz to, ko Viņš ir teicis. Kristīgās vēsts būtība ir šāda: Dievs ir sagādājis iespēju grēcīgiem cilvēkiem saņemt piedošanu, atjaunot attiecības ar Viņu un tikt pārveidotiem, lai viņi piepildītu mūžīgo nodomu, kuram Viņš tos bija radījis. Dieva sagatavotais glābšanas plāns paredz, ka mēs ticēsim tam, ka Dievs mūsu grēka un vainas problēmu atrisināja ar Jēzus nāves un augšāmcelšanās palīdzību.

Jēzus augšāmcelšanās kristietībā ir ļoti nozīmīga daudzu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Viņa nāve un uzvara pār nāvi apstiprina Jēzus apgalvojumu, ka Viņš ir Dievs. Viņš izvēlējās ienākt mūsu pasaulē kā cilvēks, bet kā Dievam Viņam bija spēks uzvarēt grēku un nāvi. Un tāpēc, ka Jēzus nav miris, bet dzīvs, mēs varam Viņu pazīt un būt ar Viņu sadraudzībā kā ar dzīvu personu, ne tikai kā ar ideju.

Kristietības pamatu pamats ir Jēzus augšāmcelšanās. Pāvils, kurš ir sarakstījis vēstuli romiešiem, no kuras mēs nupat lasījām, arī rakstīja par to, ka, ja Jēzus netika augšāmcelts, tad kristieši iznieko savu laiku un ir visnožēlojamākie cilvēki! (1. Korintiešiem 15:19)

- *Ko jaunu tu uzzināji šajā nodarbībā?*
- *Kā tu rezumētu kristietības vēsti, pamatojoties uz to, ko esam līdz šim mācījušies pirmajās četrās nodarbībās?*

Katram cilvēkam, kurš uzzinājis par Dieva piedāvāto piedošanu un jaunu dzīvi, ir jāizdara izvēle – pieņemt Dieva piedošanas piedāvājumu vai to noraidīt. Tā ir vissvarīgākā izvēle, ko tu jebkad vari izdarīt. Lai kādu lēmumu tu pieņemtu, tam būs izšķirošas sekas, un tas noteiks tavas dzīves turpmāko virzienu un likteni Mūžībā.

Nākamajās divās nodarbībās mēs vairāk parunāsim par šo izvēli un par to, kādas izmaiņas mēs piedzīvojam, pieņemot Dieva piedošanu un atjaunojot attiecības ar Viņu.

IEDAŽĪT DIEVU 5

SASUMMĒJOT TO VISU KOPĀ

Kristietība nav tikai piedošana, - tā ir jauna un izmainīta dzīve. Dzīvot kopā ar Dievu nozīmē saskaņot mūsu ikdienas dzīvi ar mūsu Radītāja nodomu un mērķiem. Tas neizbēgami nozīmē lielas, ilgstošas pārmaiņas. Jēzus mūs brīdina neklūt par kristiešiem, ja mēs neesam gatavi saskaņot savu dzīvi ar Viņu. Šajā nodarbībā mēs mācīsimies, ko nozīmē saņemt Dieva piedošanu, mūžīgās dzīvības dāvanu, un kādas būs sekas, ja mēs izvēlēsimies sekot Kristum visu turpmāko dzīvi.

Mateja ev. 8: 19-22: „Un viens rakstu mācītājs atnāca un uz Viņu sacīja: “Es Tev sekošu, lai kurp Tu ietu.” Un Jēzus tam saka: “Lapsām ir alas, putniem apakš debess ir ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur Savu galvu nolikt.” Un kāds cits no Viņa mācekļiem sacīja uz Viņu: “Kungs, atļauj man papriekš noiet un apglabāt savu tēvu.” Bet Jēzus uz to saka: “Nāc Man pakaļ, un lai miroņi apglabā savus miroņus.”

Frāze „Kungs, atļauj man papriekš noiet un apglabāt savu tēvu.”, iespējams, nenozīmēja, ka mācekļa tēvs bija tikko nomiris un viņš gribēja doties uz bērēm. Patiesībā, viņš jautāja, vai viņš varētu atlikt sekošanu Jēzum un strādāt savam tēvam, līdz viņš nomirst.

- Kā tu domā, kāpēc Jēzus tik asi runāja ar tik reliģiozu cilvēku un ar citiem, kas jau bija izteikuši vēlēšanos sekot Jēzum?
- Kāpēc, tavuprāt, rodas iespaids, ka Jēzus viņus atrunā no sekošanas Viņam?

Jēzus ar diviem piemēriem parāda, ko maksā sekošana Viņam. Lapsas un putni pasaulē jūtas kā mājās. Tie, kas seko apkārtējo prioritātēm, nepiedzīvo nekādus lielos konfliktus. Bet, tie, kuri sekos Jēzum, neiederēsies pasaulē un, iespējams, piedzīvos noraidījumu no to cilvēku puses, kurus viņi mīl.

- Ko šie brīdinājumi varētu nozīmēt mums?
- Kā tu domā, ar kādām izmaiņām tev būtu jāsaskaras, ja tu no visas sirds sekotu Jēzum?
- Termins „evanģēlijs” nozīmē „labā vēsts”. Kāpēc izvēli sekot Jēzum varētu uzskatīt par labu lēmumu?

Jāņa 3: 1 – 7: „Bet tur bija kāds cilvēks no farizejiem, vārdā Nikodēms, jūdu valdības vīrs. Tas nāca pie Jēzus naktī un sacīja Viņam: “Rabi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevar tādas zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar to.” Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības.” Nikodēms saka Viņam: “Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai tad viņš var atgriezties savas mātes miesās un atkal piedzimt?” Jēzus atbildēja: “Patiesi, patiesi Es tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā! Kas no miesas dzimis, ir miesa, un, kas no Gara dzimis, ir gars. Nebrīnies, ka Es tev esmu sacījis: tev jāpiedzimst no augšienes.”

- Kas, pēc Jēzus domām, pietrūka Nikodēmam?
- Ko nozīmē piedzimt fiziski?
- Ko nozīmē klūt par kristietī?
- Kāda garuma ziņā ir atšķirība starp dzīvi, ko mēs iegūstam ar mūsu pirmo piedzimšanu, un dzīvi, ko mēs iegūtu ar mūsu otro piedzimšanu?

Jāņa 1: 12-13: „Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam, kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet no Dieva.”

- Kādu apsolījumu Jēzus mums dod šajā rakstu vietā?
- Ko nozīmē ticēt Jēzum un Viņu pieņemt?

Vārds „ticēt” šajā rakstu vietā ir darbības vārds, kas burtiski nozīmē uzticēties kādam. Piemēram, ar to vien būtu par maz, ja tu tikai pateiktu, ka uzticies manai braukšanas prasmei. Ticēt un arī uzticēties nozīmētu iekāpt mašīnā, kur es sēžu pie stūres. Ticēt vai uzticēties Jēzum nozīmē:

- Piekrist Dievam, ka tu esi grēcīgs un atšķirts no Dieva;
 - Ticēt Dievam, ka Viņš ir tev pilnībā piedēvis, jo Jēzus nomira, lai samaksātu sodu par taviem grēkiem;
 - Izvēlēties atteikties no visa, kas tevi velk atpakaļ, un ļaut Jēzum ieņemt pirmo vietu tavā dzīvē.
-
- Ko tu ar to saproti?
 - Vai tas tev kaut ko nozīmē?

Filipiešiem 3: 7-9: „Bet, kas man bija ieguvums, to es Kristus dēļ esmu uzskatījis par zaudējumu. Bet arī tagad es visu to uzskatu par zaudējumu, salīdzinot ar mana Kunga Kristus Jēzus atziņas nesalīdzināmo pārākumu, kura dēļ es visu to esmu zaudējis un uzskatu to par mēsliem, lai Kristu iegūtu un atrastos Viņā; negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata,

- Ko autors ir ieguvis?
- Cik svarīgs tas viņam ir?
- Kā tas ietekmē viņa skatījumu uz dzīvi?
- Ko Pāvils domāja, kad viņš teica: „Negūdam savu taisnību no bauslības, bet no Kristus ticības, taisnību no Dieva uz ticības pamata”?
- Kāpēc pazīt Jēzu ir tik svarīgi?

Nākamajā nodarbībā mēs turpināsim uzzināt, kā mēs varam veidot attiecības ar Dievu.

IEPAZĪT DIEVU 6

IZVĒLE, KAS JĀIZDARA

Iepriekšējā nodarbībā mēs runājām par to, ko nozīmē kļūt par kristieti.

- Kā tu, pamatojoties uz to, ko esam līdz šim pārrunājuši, skaidrotu, ko nozīmē kļūt par kristieti?
- Kā tas ietekmētu tavu dzīvi, ja tu izvēlētos no visas sirds sekot Jēzum?

Jēzus stāstīja šīs divas īsās līdzības, lai parādītu, ko nozīmē kļūt par kristieti.

Mateja 13: 44 – 46: „Debesu valstība līdzinās tūrumā apslēptai mantai, ko cilvēks atrada un paslēpa, un, priecādamies par to, noiet un pārdod visu, kas tam ir, un pērk šo tūrumu. Vēl Debesu valstība līdzinās tirgotājam, kas meklēja dārgas pērles. Un, atradis vienu sevišķi dārgu pērli, nogāja un pārdeva visu, kas tam bija, un nopirka to.”

- Kā tu domā, kas ir galvenais, uz ko Jēzus šeit norāda?

Kāda kristīga autore par šīm līdzībām izsakās šādi:

„Kādreiz mums nebija nekāda prieka Dievā, un Kristus bija tikai nenozīmīga vēsturiska persona. Mūsu dzīvē bija viss - ēdiens, draudzības, panākumi, investīcijas, atvaļinājumi, hobiji, spēles, lasīšana, iepirkšanās, sekss, sports, māksla, TV un ceļošana...bet ne Dievs. Viņš bija ideja – laba ideja – un diskusiju temats, bet Viņš nebija dārgums, par ko priecāties.

Bet tad notika kaut kas brīnumains. Bijā tā, it kā akls cilvēks būtu rītausmā atvēris acis un ieraudzījis uzlecošu sauli! Sākumā – izbrīna un pārsteiguma pilns klusums šī svētuma neapprakstāmā skaistuma priekšā. Tad izbailes un šausmas par to, ka mēs patiesībā bijām mīļējuši tumsu! Un visbeidzot – pār dvēseles dziļumiem nolaižas mierpilns prieks. Meklējumi ir beigušies! Mēs būtu gatavi atdot jebko, ja tikai mums tiek garantēts, ka mēs varēsim dzīvot šajā svētlaimē mūžīgi.”

Džons Paipers (Jehn Piper), „Desiring God”

Ir cilvēki, kas Dieva un Viņa Valstības atklāsmes brīnumu piedzīvo pēkšņi. Citiem tas ir pakāpenisks process, kam nepieciešams laiks. Neatkarīgi no tā, vai mūsu atklāsmē ir pēkšņa vai pakāpeniska, iznākums ir tas pats: Dievs kļūst par pašu svarīgāko mūsu dzīvē.

- Vai kaut kas no Džons Paipera teiktā tevi uzrunā un liek aizdomāties?
- Kas Dievs vēlas būt mūsu dzīvē?
- Ko cilvēks, tavuprāt, iegūst un ko zaudē, kļūstot par kristieti? Vai tev šķiet, ka ir vērts maksāt šo cenu?

Jēzus sniedz šo ilustrāciju, lai palīdzētu mums saprast, ko nozīmē atvērties Viņam.

Atklāsmes grāmata 3: 20: „Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klausīnu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani.”

Jūdu tautības cilvēkam ielūgums uz kopīgu maltīti ir aicinājums būt tuviem draugiem.

- *Par kādām durvīm Jēzus šeit runā?*
- *Kādu apsolījumu Jēzus mums dod šajā rakstu vietā? Cik uzticams, tavuprāt, ir šis apsolījums?*

Tāpat kā laulībā, pirms tu dod uzticības solījumu, ir svarīgi pilnībā izprast, ko tas sevī ietver. Ja tu esi to pārdomājis un vēlies saņemt Dieva piedošanu un jaunu dzīvi, tu vari ieaicināt Jēzu savā dzīvē, vienkārši Viņam pasakot, ka tu to vēlies. Dievam nav tik svarīgi, kādus vārdus tu lieto; daudz vairāk Viņam rūp tava attieksme un tas, vai tu to domā nopietni. Tu vari teikt Dievam šādu lūgšanu:

„Dievs, piedod man, ka iepriekš esmu gājis pats savu ceļu. Es izvēlos atstāt savu veco dzīvi, kuru dzīvoju neatkarīgi no Tevis [nosauc Dievam konkrētas lietas, no kurām tu gribi atteikties un atstāt tās pagātnē]. Es pieņemu piedošanu, ko Tu man dāvāji ar Jēzus nāvi pie krusta. Lūdzu, ienāc manā dzīvē un palīdzi man kļūt par tādu cilvēku, kādu Tu vēlies mani redzēt!”

- *Kā tu domā, kā tas mainītu tavu dzīvi, ja tu nopietni izteiktu šādu lūgšanu?*

Ja tu saproti, ko tas nozīmē, un vēlies kļūt par kristieti, šī lūgšana var palīdzēt tev sākt iepazīt Dievu. Dievs tev piedos un dos tev jaunu dzīvi. Jebkura patiesa savas dzīves uzticēšana Kristum prasa no mums „atklātību”, tāpēc, ja vien tas iespējams, ir ļoti labi, ja šo lūgšanu Dievam vari teikt kopā ar vēl kādu cilvēku.

Šeit ir daži iespējamie varianti, kā šo sarunu varētu turpināt:

Pašlaik es nevēlos turpināt iepazīties ar kristīgo ticību.

Paldies, ka veltīji laiku, lai kopā ar grupu pamatīgāk izzinātu šo tēmu.

Es jau esmu kristietis.

Vai tu vēlies uzzināt vairāk, kā pilnveidot savu draudzību ar Jēzu?

Es vēlētos kļūt kristietis.

Kad tu vēlētos lūgt iepriekš ieteikto lūgšanu un sākt iepazīt Jēzu?

Es vēl neesmu gatavs kļūt par kristieti, bet es vēlos uzzināt vairāk.

Vai ir kādi jautājumi vai temati, kurus, tavuprāt, būtu noderīgi kopā pārrunāt? Kas būtu nepieciešams, lai tu varētu pateikt Dievam „jā”?

Ja tu jau kaut kad agrāk esi ieaicinājis Jēzu savā dzīvē vai domā, ka esi gatavs to izdarīt tagad, šeit ir tikai daži no Dieva apsolījumiem tev:

2. Korintiešiem 5: 17: „Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns.”

Jāņa 3: 16: „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību,”

Kolosiešiem 2: 13 – 14: „Jūs, kas bijāt miruši savos pārkāpumos un savā neapgraizīšanā, Viņš līdz ar to darījis dzīvus, piedodams mums mūsu pārkāpumus; Viņš izdeldējis pret mums vērsto parādu rakstu ar visām tā prasībām un paņēmis to no mūsu vidus, pienaglodams pie krusta.”

- *Kā tev patika kopā mācīties un pārrunāt kristīgās ticības pamatpatiesības?*

Ja vēlies vairāk uzzināt par to, kā tu vari augt attiecībās ar Jēzu, Agape LV piedāvā piecu nodarbību ciklu „Kristīgās dzīves pamatjautājumi”. Šie materiāli iepazīstina ar pamatprincipiem, kā veidot pārliecinātas, pastāvīgas un auglīgas attiecības ar Dievu. Tas pieejams mājas lapā www.katramkristietim.lv vai arī varam to kopīgi pārrunāt.

VADĪTĀJA ROKASGRĀMATA

7

Vai esi ievērojis, ka cilvēki arvien mazāk zina par Jēzu un Bībeli un, ka ar vārdu „Dievs” katrs cilvēks saprot kaut ko citu? Lielākajai daļai cilvēku, pat tiem, kuri meklē patiesību, nepieciešams vairākkārt skaidrot, lai viņi tiešām saprastu un izlemtu, ko viņiem nozīmē Jēzus Kristus un Viņa upuris pie krusta.

Studiju materiāls „Iepazīt Dievu” tika izveidots, lai dotu iespēju cilvēkiem nepiespiestā un draudzīgā vidē mācīties un saprast bibliskos kristietības pamatus. Nodarbību materiālu ir viegli pasniegt, un to var izmantot dažādās situācijās. Lai gan šīs nodarbības vislabāk ir apgūt mazajās grupās, tās var izmantot arī individuālās sarunās. No bagātīgā Bībeles rakstu vietu klāsta, kas izmantots materiālā „Iepazīt Dievu”, vērtīgas atziņas var iegūt katrs, neatkarīgi no savas garīgā brieduma pakāpes, bet ievirzošie komentāri un jautājumi vairāk paredzēti tiem, kam ir mazas vai vispār nav priekšzināšanu par kristīgo ticību.

Vadīt „Iepazīt Dievu” nodarbību grupu ir nopietns darbs. Mēs esam iekļāvuši dažas vadlīnijas un padomus, kas palīdzēs tev sākt.

GRUPA

Vēl citu kristiešu piedalīšanās tavā grupā var atstāt labvēlīgu ietekmi. Tomēr, ja ir izziņots, ka tava grupa ir domāta nekristiešiem, tad parūpējies, lai nekristieši tajā būtu vairākumā. Pirms pirmās nodarbības palīdz kristiešus atturēties no atbildēšanas uz jautājumiem, lai dotu citiem laiku padomāt un atbildēt.

Iespējams, ka tavā „Iepazīt Dievu” grupā būs cilvēki, kuri nav pieraduši pie mazajām grupām, līdz ar to viņi var būt satraukti nezinot, ko no tās sagaidīt. Radot labvēlīgu gaisotni, tu palīdzēsi cilvēkiem atvērties un pieņemt Bībeli, grupu un Dievu. Tu vari palīdzēt:

- Esot draudzīgs un atbrīvots;
- Esot patiess un godīgs, runājot par saviem jautājumiem un šaubām;
- Uzmanīgi klausoties un novērtējot katru aktīvu iesaistīšanos;
- Respektējot cilvēku viedokļus, pat ja tu tiem nepiekrīti;
- Esot nesatricināms un laipns;
- Nejūtoties tā, it kā tev būtu jāzina viss;
- Necenšoties pārliecināt cilvēkus, ka viņiem ir jātic;
- Saprotot to, ka tas, kas tu esi, ir tikpat svarīgs kā tas, ko tu saki;
- Uzdodot atvērtus jautājumus, uz kuriem nav nepareizo atbilžu, lai cilvēki nejūt spiedienu;
- Izvairoties no žargona vai negatīvām piezīmēm par noteiktām draudzēm, konfesijām vai cilvēkiem;
- Starp nodarbībām lūdzot par katru grupas dalībnieku.

KAM TAS JĀDARA?

Nodarbības vadot, tas palīdzēs tev saprast, kas grupā ir tavs uzdevums, un kas – Dieva.

Grupās vadītāja uzdevums:

- Radīt nepiespiestu un draudzīgu vidi;
- Vadīt grupu, uzdodot jautājumus un palīdzot viņiem saprast Bībeli;
- Gādāt par to, lai visi iesaistās un neviens diskusijā nedominē;
- Risināt radušās nesaskaņas un pārpratumus.

Dieva uzdevums:

- Sagatavot cilvēkus iepazīties ar Viņu;
- Rosināt viņu sirdīs jautājumus;
- Mīkstināt cilvēku sirdis un pārliecināt viņus par patiesību;
- Glābt cilvēkus.

VADĪŠANA

Viens no taviem mērķiem ir izveidot līdzsvarotu grupas dinamiku. Tavs uzdevums ir rosināt cilvēkus izteikt savas domas, nevis tikai pateikt, ko domā tu. Ir noderīgi vispirms sev pajautāt, vai tev mazās grupas ietvaros ir tendence runāt par daudz vai par maz.

Tavs vadītāja uzdevums ir izvadīt grupu cauri nodarbības materiālam, katrai nodarbībai veltot ne vairāk kā vienu stundu. Palūdz katru no dalībniekiem izlasīt kādu no rakstu vietām. Tavs uzdevums nav iemācīt katras lapas saturu, un maz būs tādu cilvēku, kas šādā vidē gribēs, lai viņiem „lasa sprediķi”.

Tā vietā vērs grupas uzmanību uz Bībeli, uzdodot jautājumus, palīdzot grupai izprast rakstu vietas un nosakot diskusijas gaitu.

Ir svarīgi nesteigties un nesteidzināt citus. Nebaidies no klusuma brīžiem! Cilvēkiem ir nepieciešams laiks, lai domātu un saprastu Bībeli, un no katras rakstu vietas un jautājuma var iegūt daudz jaunu atziņu. Nepaliec pie pirmās „pareizās atbildes”, bet arī neļauj diskusijai ievilkties.

ATVĒRTIE JAUTĀJUMI

Izvairies no jautājumiem, kas jau iepriekš paredz noteiktu atbildi. Ja tev ir kas sakāms, saki! Labākie jautājumi ir tie, uz kuriem nevar atbildēt ar „jā” vai „nē”, jo tie dod iespēju raisīties diskusijai. Piemēram:

- „Lieliski! Ko vēl mēs redzam šajos pantos?”
- Tas ir interesanti. Ko domā pārējie?”
- „Vai tu vari paskaidrot, ko tu ar to domā?”
- „Kā tu nonāci pie tāda secinājuma?”
- „Kāpēc tu tā uzskati?”
- „Kas par to teikts Bībeles rakstu vietā, ko mēs lasījām?”
- „Vai kāds domā citādāk? Ja tā, kāpēc?”
- „Vai vēl kāds domā tāpat?”

CITU LABOŠANA

Tavs uzdevums nav ar Evaņģēliju iedzīt cilvēku stūrī. Neļaujies kārdinājuma izlabot cilvēku teikto ikreiz, kad tu kaut kam no viņu teiktā nepiekrīti. Labu vadītāju raksturo prasme īstajā brīdī paklusēt.

Tomēr reizēm dalībnieku teiktais var liecināt, ka viņi rakstu vietu ir nepareizi sapratuši, un tad ir svarīgi viņu teikto izlabot. Ir vairāki veidi, kā to izdarīt. Tu vari pajautāt cilvēkam, kā viņš ir nonācis pie šāda secinājuma par konkrēto rakstu vietu. Tu vari arī pajautāt citiem, ko viņi domā par to, kas tika pateikts. Ja neviens no šiem paņēmieniem nenostrādā, tu vari laipni paskaidrot savu izprati. („Man šķiet, ka es to skaidrotu nedaudz citādāk...”) Pēc tam, kad esi izteicis savu viedokli, dod viņiem iespēju izteikt savas domas par to.

DĪVAINI JAUTĀJUMI

Nodarbības laikā cilvēki uzdos savus jautājumus, kas nav iekļauti nodarbības materiālā.

Ja jautājums būtiski sekmē nodarbības tēmas izprašanu, to var uzdot grupai. Ir labāk, ja viņi paši to pārdomā, nevis dzird tikai tavu atbildi. Ja grupa uz šo jautājumu nevar atbildēt, tas būs jādara tev. Ja tu nezini atbildi, vienkārši pasaki, ka neesi pārliecināts un, ka centīsies to noskaidrot līdz nākamajai nodarbībai.

Ja par šo jautājumu ir paredzēts runāt kursa „Iepazīt Dievu” turpinājumā, pajautā viņiem, vai tu vari to pierakstīt un atgriezties pie tā vēlāk. Ja jautājums šķiet nebūtisks, neatbilstošs nodarbībai vai nav svarīgs citiem grupā, piedāvā šim cilvēkam apspriest viņa jautājumu divatā pēc nodarbības.

SAREŽĢĪTA DINAMIKA

Reizēm grupā var gadīties kāds dalībnieks, kam patīk strīdēties. Bieži tāds cilvēks paziņo, ka viņš neļaus sev „skalot smadzenes”. Ļauj viņiem paust savu viedokli un, ja tas ir atbilstoši situācijai, tu vari pajautāt pārējiem grupā, ko viņi par to domā. Tev kā vadītājam iesaistīties strīdā būtu pavisam nelietderīgi.

Ja tavā grupā ir kādi dalībnieki, kas izceļas diskusijās, tu varētu viņiem atsevišķi palūgt, lai viņi palīdz iesaistīt diskusijā tos, kas ir mazrunīgāki. Tu vari uzdot jautājumus tieši klusākajiem dalībniekiem, tādējādi iesaistot viņus diskusijā, bet izmanto jautājumus, kas aicina viņus dalīties savās domās, nevis nostāda viņus visu uzmanības centrā.

Tas var izklausīties biedējoši, sevišķi, ja tā ir pirmā reize, kad tu vadi mazo grupu. Bet labākais veids, kā attīstīt grupas vadīšanas iemaņas, ir prakse. Tas ir lielisks veids, kā iepazīt cilvēkus un runāt par vissvarīgākajiem dzīves jautājumiem.